

סילבוס

תקשורת פוליטית - 50125

תאריך עדכון אחרון 28-07-2016

נקודות זכות באוניברסיטה העברית: 2

היחידה האקדמית שאחראית על הקורס: תקשורת ועיתונאות

השנה הראשונה בתואר בה ניתן ללמוד את הקורס: 0

סמסטר: סמסטר ב'

שפת ההוראה: עברית

קמפוס: הר הצופים

מורה אחראי על הקורס (רכז): פרופ' תמיר שפר

דוא"ל של המורה האחראי על הקורס: tamir.sheafer@mail.huji.ac.il

שעות קבלה של רכז הקורס: יום ג' 13:00-14:00, חדר: 4311

מורי הקורס:

פרופ תמיר שפר

תאור כללי של הקורס:

הקורס מיועד להעניק לסטודנטים הבנה בסיסית לגבי התפקיד שהתקשורת משחקת בפוליטיקה

ובחברה. הנושאים העיקריים שיעלו בשיעור הם: התקשורת כשחקן פוליטי, דרכי הפעולה של התקשורת הפוליטית, בנייה והפצה של מסרים פוליטיים, תקשורת ודעת קהל והשפעות התקשורת הפוליטית על תהליכים דמוקרטיים בכלל ועל הבחירות בפרט.

מטרות הקורס:

בהסתמך על התיאוריות המרכזיות ועל מחקרים עדכניים בתחום, מטרת הקורס היא להעניק לסטודנטים כלים להבנה בסיסית של הקשר בין התקשורת לבין הפוליטיקה.

תוצרי למידה

בסיומו של קורס זה, סטודנטים יהיו מסוגלים:

1. להגדיר מהי התקשורת הפוליטית ומהם תחומי העניין שלה.
2. לתאר את הזיקות המרכזיות ואת הקונפליקטים העיקריים בקשר בין התקשורת לפוליטיקה.
3. להצביע על המחקרים המרכזיים והחוקרים הבולטים בתחום התקשורת הפוליטית.

דרישות נוכחות (%) :

80%

שיטת ההוראה בקורס: 1. הקורס הוא במתכונת הרצאה פרונטלית.
2. יש לקרוא את המאמר הנדרש לקראת כל שיעור. נושא זה חשוב ביותר, ויסייע בהבנת החומר.
3. הציון בקורס יתבסס על ארבעה בחנים*, שיתקיימו בכיתה במהלך השיעורים לאורך כל הסמסטר. משקלו של כל בוחן 25% מהציון הסופי של הקורס והוא יכסה את החומר הנלמד מאז הבוחן הקודם ויורכב משאלות המתבססות הן על מאמרי הקריאה והן על ההרצאות.

*שימו לב: לבחנים אין מועדי ב' ולא נוכל לאשר בקשות למועדי ב'. יחד עם זאת, סטודנטים אשר החמיצו את אחד הבחנים יקבלו מועד מיוחד (אחד בלבד!) בתקופה בה נערכים המועדים המיוחדים.

רשימת נושאים / תכנית הלימודים בקורס:
מבוא: המדיהטיזציה של הזירה הפוליטית

חלק א': המאבק על סדר היום הפוליטי

חלק ב': דעת קהל

חלק ג': תקשורת פוליטית בבחירות

חומר חובה לקריאה:
מבוא: המדיהטיזציה של הזירה הפוליטית

Strombach, J., & Esser, F. (2014). Mediatization of politics: Towards a theoretical

framework. In Frank Esser and Jesper Stromback (Eds.), *Mediatization of politics: Understanding the transformation of Western democracies* (pp. 3-28). New York: Palgrave Macmillan.

חלק א': המאבק על סדר היום הפוליטי

עוצמה פוליטית וסיקור תקשורתי:

וולפספלד, ג. (2012). תקשורת פוליטית: חמישה דברים שחייבים לדעת. לקרוא את פרק 2: שליטה פוליטית ועצמאות התקשורת (עמ' 31-56). את הספר ניתן למצוא כאן: http://site.il.ac.idc.portal/-s/communications_new/he/communications/documents/political_communication_gadi-wolfsfeld.pdf

*Vos, D. and Van Aelst, P. (2015). *How Media Logic and Political Logic Determine Media Visibility of Politicians. A Comparative Study of Politicians in the News in Sixteen Countries. ECREA Political Communication Conference.*

מסגרות מדיה: בניה. משמעות והשפעה:

*ולפספלד, ג. (2012). תקשורת פוליטית: חמישה דברים שחייבים לדעת. לקרוא את פרק 3: אין דבר כזה חדשות אובייקטיביות (עמ' 90-59). את הספר ניתן למצוא כאן: <http://C/sites/il.ac.idc.portal/>: http://communications_new/he/Communications/Pages/newsDetails.aspx?idclangHebrew&idcid311

*Aalberg, T. (2014). *Issues, events and frames in political media coverage*. In Carsten Reinemann (Ed.), *Political Communication* (pp. 375-388). De Gruyter Mouton.

השחקן הפוליטי במרכז: פרסונליזציה, כריזמה והופעה:

Sheafer, T., Shenhav, S. R., & Balmas, M. (2014). Political actors as communicators. In Carsten Reinemann (Ed.), *Political Communication* (pp. 211-230). De Gruyter Mouton.

*Van Aelst, P., Sheafer, T., & Stanyer, J. (2012). The personalization of mediated political communication: A review of concepts, operationalizations and key findings. *Journalism*, 13(2) 203-220.

חלק ב': דעת קהל

תהליכי עיבוד מידע, דעה ודעת הקהל:

Price, V. (2008). The public and public opinion in political theories. In Donsback, W. & Traugott, M. W. (Eds.), the Sage Handbook of Public Opinion Research (pp. 11-24). Sage.

Shamir, J., & Shamir, M. (2000). The anatomy of Public Opinion. Ann Arbor: The University of Michigan Press. Read Chapter 1, pp. 1-8.

חלק ג': תקשורת פוליטית בבחירות

מדיה והשתתפות פוליטית: האם התקשורת מחלישה את המערכת הדמוקרטית?
Bakker, T. P., & de Vreese, C. H. (2011). Good news for the future? Young people, internet use, and political participation. *Communication Research*, 38(4) 451-470.

Norris, P. (1996). Does television erode social capital? A reply to Putnam. *PS: Political Science and Politics*, 29(3), 474-480.

השפעות התקשורת בבחירות:

*Arendt, F., & Matthes, J. (2014). Cognitive effects of political mass media. In Carsten Reinemann (Ed.), *Political Communication* (pp. 547-568). De Gruyter Mouton.

*Schemer, C. (2014). Emotional effects in political communication. In Carsten Reinemann (Ed.), *Political Communication* (pp. 569-589). De Gruyter Mouton.

חומר לקריאה נוספת:

מבוא: המדיהטיזציה של הזירה הפוליטית:

Bennett, W. L. (2007), *News: The Politics of Illusion*, N.Y.: Longman (Chapter 2).

Blumler, J. G. & Kavanagh, D. (1999). The third age of political communication: Influences and features. *Political Communication*, 16(3), pp. 209-230.

חלק א': המאבק על סדר היום הפוליטי

עוצמה פוליטית וסיקור תקשורתי:

ירחי, מ. וצפתי, י. (2009). הסיקור התקשורתי של אירועי טרור בעיתונות הישראלית הכתובה: מרכז מול פריפריה. *מגמות*, מו(1-2), 38-61.

Bennett, W. Lance. 1990. □ Toward a theory of press-state relations in the United States. □ *Journal of Communication*, 40, 103-125.

מסגרות מדיה: בניה, משמעות והשפעה

גמסון, ו. א. ומודיליאני, א. (1989/2001). שיח תקשורתי ודעת קהל בנושא כוח גרעיני: גישה קונסטרוקציוניסטית. בתוך כספי, ד., תמונות בראש: דעת קהל ודמוקרטיה (עמ' 175-217). הוצאת האוניברסיטה הפתוחה.

de Vreese, C. H. (2005). News framing: Theory and typology. *Information Design Journal + Document Design*, 13(1), 51-62.

השחקן הפוליטי במרכז: פרסונליזציה, כריזמה והופעה:

-
- Balmas, M., & Sheafer, T. (2013). Leaders first, countries after: Mediated political personalization in the international arena. *Journal of Communication*, 63(3), 454-475.
- Rahat, G., & Sheafer, T. (2007). The personalization(s) of politics: Israel 1949-2003. *Political Communication*, 24(1), 65-80.
- Tsfati, Y. Markowitz-Elfassi, D. & Waismel-Manor, I. (2010). Exploring the association between Israeli legislators' physical attractiveness and their television news coverage. *The International Journal of Press/Politics*. 15(2), 175-192.

חלק ב': דעת קהל

תהליכי עיבוד מידע, דעה ודעת הקהל:
כספי, ד. (2001). תמונות בראש: דעת קהל ודמוקרטיה (פרק א', עמ' 9-49). האוניברסיטה הפתוחה.

Nir, L. (2011). Motivated reasoning and public opinion perception. *Public Opinion Quarterly*, 75, 504-532.

Zaller, J. (1992). *The nature and origins of mass opinion*. New York: Cambridge University Press.

חלק ג': תקשורת פוליטית בבחירות

מדיה והשתתפות פוליטית: האם התקשורת מחלישה את המערכת הדמוקרטית?
Cappella, J. N., & Jamieson, K. H. (1997). *Spiral of cynicism: The press and the public good*. New York: Oxford University Press.

Patterson, T. E. (2002). *The vanishing voter: Public involvement in an age of uncertainty*. New York: Alfred A. Knopf.

Putnam, R. D. (2000). *Bowling alone: The collapse and revival of American community*. Simon & Schuster.

Schuck, Boomgaarden, and de Vreese (2013). Cynics all around? The impact of election news on political cynicism in comparative perspective. *Journal of Communication*, 63, 287-311.

השפעות התקשורת בבחירות:

וולפספלד, ג. (2012). תקשורת פוליטית: חמישה דברים שחייבים לדעת. לקרוא את פרק 5:
התקשורת תופסת אתכם כשאתם לא שמים לב (עמ' 122-150). את הספר ניתן למצוא כאן: http://ortal.idc.ac.il/sites/communications_new/he/communications/documents/political_communication_gadi-wolfsfeld.pdf

מקווייל, ד. (2014). מבוא לתקשורת המונים. האוניברסיטה הפתוחה. לקרוא פרק 19, חדשות, דעת קהל ותקשורת פוליטית (עמ' 579-617).

מקומבס, מ. א. ושו, ד. ל. (1972/1995). התפקוד של אמצעי תקשורת ההמונים כקובעי סדר-היום. בתוך כספי, ד. (עורך), תקשורת המונים: מקראה (עמ' 109-121). האוניברסיטה הפתוחה.

הערכת הקורס - הרכב הציון הסופי :
מבחן מסכם בכתב/בחינה בעל פה 0 %
הרצאה 0 %
השתתפות 0 %
הגשת עבודה 0 %
הגשת תרגילים 0 %
הגשת דו"חות 0 %
פרויקט מחקר 0 %
בחנים 100 %
אחר 0 %

מידע נוסף / הערות:
הסילבוס עשוי עוד להשתנות עד למועד פתיחת שנת הלימודים